

Spoznáваме Bibliu

Ján 16:8-16:28

Pôsobenie Ducha Svätého – pokračovanie

Pán Ježiš vie, že sa blíži Jeho odchod k Otcovi, a tak svojich učeníkov pripravuje na to, čo sa stane. Uisťuje ich, že ich nenechá samých. V hornej sieni, kde si ich zhromaždil k svojej rozlúčkovej reči, im povedal: „Nenechám vás ako siroty“ (Jn 14:18). Prisľúbil im zoslanie Ducha Svätého, Tešiteľa, ktorý ich všetko naučí a všetko im pripomenie.

V 16. kapitole evanjelia podľa Jána Pán Ježiš znova hovorí o pôsobení Ducha. Jeho úlohou nebude len viesť veriacich, ale bude konať aj vo svete. Verše 8-11 opisujú tri úlohy, ktoré bude plniť. Prečítam však tie verše znova, pretože tvoria jeden celok.

**„No keď príde, ukáže svetu, čo je hriech, čo spravodlivosť
a súd. Hriech je v tom, že neveria vo Mňa, spravodlivosť
v tom, že idem k Otcovi a viac Ma už neuvidíte, a súd v tom,
že knieža tohto sveta je už odsúdené“ (Jn 16:8-11).**

Pán Ježiš hovorí, že keď príde Duch Svätý, bude usvedčovať svet z troch vecí: hriechu, spravodlivosti a súdu. V predchádzajúcej relácii sme sa už venovali tej prvej.

Ježiš Kristus bol vydaný za naše previnenia a vzkriesený pre naše ospravedlnenie (viď Rim 4:25). Vrátil sa k svojmu Otcovi, pretože už dokončil svoje dielo tu na zemi. Keď zomrel na kríži, vzal na seba naše odsúdenie. Vzal na seba naše viny a zomrel namiesto nás. Bol vydaný za naše previnenia, ale vzkriesený pre naše ospravedlnenie. Bol vzkriesený z mŕtvych, aby nám nebol len odpočítaný hriech, ale aj pripočítaná spravodlivosť. To je veľmi dôležité, pretože spravodlivosť potrebujeme. Nestačí mať len odpustené hriechy. Nemôžeme sa postaviť pred Boha ako len omilostení zločinci. Kristus nám dal *svoju* spravodlivosť. To je spravodlivosť, o ktorej píše aj Pavol: „...všetko pokladám za stratu pre vznešenosť poznania Krista Ježiša, môjho Pána. Pre Neho som všetko ostatné stratil a pokladám to za odpad, aby som získal Krista a bol v Ňom ako človek bez vlastnej spravodlivosti, ktorá je zo Zákona; ale aby som mal spravodlivosť skrze vieru v Krista, spravodlivosť z Boha, založenú na viere“ (F 3:8-9).

Ak sa máme postaviť pred Boha, musíme byť v Kristovi; On je našou spravodlivosťou. Buď máme také právo v nebi ako Kristus, alebo vôbec žiadne. Bol vydaný za naše previnenia a vzkriesený pre naše ospravedlnenie (spravodlivosť).

Duch Svätý ďalej usvedčuje svet zo súdu. Znamená to, že jedného dňa príde súd? No, nie podľa tohto verša. Súd je v tom, že knieža tohto sveta je už odsúdené. Knieža tohto sveta je už odsúdené, a tým je satan. Pre mnohých veriacich je ťažké pochopiť, že žijeme v odsúdenom svete. Niektorí ľudia si hovoria, že skúšajú svoje šťastie. Spravajú sa, ako by to bola len nejaká skúška. Milý poslucháč, toto nie je žiadna skúška. Boh ťa už prehlásil za zatrateného hriešnika a už ťa odsúdil – „Lebo mzdou hriechu je smrť a darom Božej milosti je večný život v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi“ (Rim 6:23). Žijeme vo svete, ktorý už bol odsúdený a je ako človek, ktorý čaká na svoju popravu. Výrok proti všetkým nám je „vinný“, lebo všetka naša vlastná spravodlivosť je v Božích očiach ako poškvrnené rúcho. Keby sme sa mali postaviť pred Boha v poškvrnenom rúchu, nielenže by sme sa za seba hanbili, ale takisto by sme videli svoju vinu.

Pavol diskutoval s Félixom o budúcom súde a to ho vyľakalo. Dnes veľa ľudí nechce počúvať o súde, cítia voči tomu odpor. Tento zatratený svet nenávidí mnoho vecí na Bohu: napríklad Jeho všemohúcnosť. Nepáči sa im, že je to Jeho vesmír a že ho riadi podľa seba. Nepáči sa im, že Boh zachraňuje ľudí svojou milosťou a že už boli vyhlásení za zatratených. Toto sú tri veci, z ktorých Duch Svätý usvedčuje tento svet.

„Ešte vám mám toho veľa povedať, ale teraz to nemôžete znieť. Keď však príde On, Duch pravdy, uvedie vás do celej pravdy, lebo nebude hovoriť sám od seba, ale bude hovoriť, čo bude počuť. Bude vám zvestovať aj to, čo príde. On oslávi Mňa, lebo z Môjho vezme a zvestuje vám. Všetko, čo má Otec, je Moje, preto som vám povedal, že z Môjho vezme a zvestuje vám“ (Jn 16:12-15).

Nevieme všetko. Musíme rásť v milosti a poznávaní Pána Ježiša. Ako? Samotné čítanie Biblie nestačí; Duch Svätý musí byť naším Učiteľom, keď čítame.

Duch Svätý je Duch pravdy. Uvedie nás do všetkej pravdy. V epištolách môžeme vidieť, že apoštolov viedol tak, ako Pán povedal. Duch Svätý na nich zostúpil na Letnice a viedol ich do pravdy, či už v tom, čo kázali, alebo v tom, čo písali.

Službou Ducha Svätého bolo dokončené učenie Pána Ježiša Krista. Novozmluvné listy oslavujú Krista a predstavujú Ho ako Hlavu cirkvi. Hovoria o Jeho druhom príchode, aby založil svoje kráľovstvo. Epištoly ďalej rozvíjajú Kristovu osobu a službu. Takisto sa v nich dozvedáme, čo sa stane v budúcnosti – Zjavenie Jána je toho zaiste príkladom.

Všimnime si sedem krokov, ktoré máme v našom texte:

1. Duch Svätý, Duch pravdy, príde;
2. Uvedie vás do celej pravdy;
3. Nebude hovoriť sám od seba;
4. Bude hovoriť, čo bude počuť;
5. Bude vám zvestovať aj to, čo príde;
6. On oslávi Ježiša; a
7. Z môjho vezme a zvestuje vám.

Duch Svätý dnes koná a pracuje. Avšak z týchto siedmich krokov je zrejmé, že jeho funkciou je slúžiť, aby oslávil Ježiša. Mám pocit, že v niektorých kresťanských spoločenstvách má Duch Svätý ústredné postavenie, avšak pokým nie je oslávený Pán Ježiš, nejde o prácu Ducha Svätého.

„O chvíľu Ma už neuvidíte a o chvíľu Ma opäť uvidíte“ (Jn 16:16).

Čo tým myslel? Myslel tým to, že bude zajatý, oni sa rozutekajú ako ovce a budú od seba oddelení. Bude ukrižovaný a pochovaný. Chvíľu Ho neuvidia, no na tretí deň sa vráti, takže Ho o chvíľu opäť uvidia.

„Tu si niektorí z Jeho učeníkov medzi sebou hovorili: „Čo to znamená, keď nám hovorí: „O chvíľu Ma už neuvidíte a o chvíľu Ma opäť uvidíte“ a „Idem k Otcovi“?“ Hovorili teda: „Čo to znamená, keď hovorí: „O chvíľu?“ Nevieme, čo hovorí.“ Ježiš spoznal, že sa Ho chcú niečo opýtať, a povedal im: „Pýtate sa jeden druhého, prečo som povedal: „O chvíľu Ma už neuvidíte a o chvíľu Ma opäť uvidíte?“ Amen, amen, hovorím vám, že vy budete plakať a nariekať,

ale svet sa bude radovať. Vy budete zarmútení, ale váš zármutok sa premení na radosť“ (Jn 16:17-20).

Nevedeli presne, čo mal na mysli. Nachvíľu mal byť v hrobe – tri dni. Potom mala nasledovať ďalšia „chvíľa“, pretože išiel k Otcovi (čo už trvá dvetisíc rokov). Sľúbil im, že ich nenechá bez potešenia, že ich nenechá ako siroty. Bude s nimi v osobe Ducha Svätého. Duch Svätý vezme z Krista a bude im zvestovať. To sa vzťahuje na nás v dnešnej dobe. Počas týchto dvetisíc rokov Duch Svätý zvestoval Ježiša Krista množstvu ľudí. Boli zarmútení, nenávidení a vysmievaní. Previedol ich cez to. Náš zármutok sa premení na radosť.

„Keď žena rodí, je sklúčená, lebo prišla jej hodina. Len čo však porodí dieťa, nespomína už viac na úzkosť pre radosť, že na svet prišiel človek. Aj vy máte teraz zármutok, ale zasa vás uvidím a srdce sa vám bude radovať a vašu radosť vám nikto nevezme“ (Jn 16:21-22).

Bez ohľadu na to, kde si a kto si, milý poslucháč, ak si prijal Ježiša, si Božie dieťa. Ak si zarmútený a máš slzy v očiach, ak máš zlomené srdce, vedz, že s ránom prichádza plesanie (viď Ž 30:6). On prinesie radosť do tvojho života. Myslím si, že keď budeme v Jeho prítomnosti a obzrieme sa späť na náš život, ak budeme niečo ľutovať, tak len to, že sme pre Neho netrpeli viac. Radosť z Jeho prítomnosti premôže všetok smútok, ktorý máme tu na zemi.

„V ten deň sa Ma nebudete na nič pýtať. Amen, amen, hovorím vám, keď budete Otca o niečo prosiť v Mojom mene, dá vám to. Doteraz ste v Mojom mene o nič neprosili. Proste teda a dostanete, aby vaša radosť bola úplná!“ (Jn 16:23-24).

Toto je tretíkrát, čo hovorí o modlení sa v Jeho mene. Už sme videli, že modliť sa v Jeho mene sa vzťahuje na toho, čo zostáva v Ňom a poslúcha Ho. Nemôžeme len proste pripojiť Jeho meno na koniec našej prosby a očakávať, že nám to splní. To nie je to, čo tu hovorí.

Pamätajme na to, že títo učeníci sa nikdy predtým nemodlili k Otcovi v Ježišovom mene. Modliť sa máme k Bohu Otcovi v Ježišovom mene. Niektorí z vás by sa možno

rád spýtal, či sa nemôžeme modliť k Ježišovi. Myslím si, že sa môžeš, keď chceš, ale prečo by si sa okrádal o prímluvcu? Ježiš je po Božej pravici a modlí sa za teba. Z toho dôvodu by sme sa mali modliť k Otcovi v Ježišovom mene.

„Toto som vám hovoril v obrazoch, ale prichádza hodina, keď vám už nebudem hovoriť v obrazoch, ale budem vám o Otcovi rozprávať otvorene. V ten deň budete prosieť v Mojom mene a nehovorím vám, že Ja budem prosieť Otca za vás. Ved’ sám Otec vás miluje, lebo vy ste milovali Mňa a uverili ste, že som vyšiel od Boha“ (Jn 16:25-27).

„Prichádza hodina“ – Jeho ukrižovanie sa blíži; blíži sa hodina vykúpenia, kvôli ktorej prišiel na tento svet. Potom sa budú modliť k Otcovi v Ježišovom mene. Snaží sa im ukázať, že Otec nie je tvrdý dozorca, ktorý sa zdráha odpovedať na modlitby. Vlastne hovorí toto: „Ak si myslíte, že musím Otca prosieť, aby bol k vám dobrý, potom sa mýlite. Ved’ sám Otec vás miluje. Nie je ťažké s Ním vychádzať. Miluje vás, a preto vám odpovie na modlitby, keď sa budete modliť v Mojom mene.“

Boh chce vypočuť a odpovedať na naše modlitby, ale musia vychádzať zo srdca toho, kto miluje Krista, je s Ním v spoločenstve a poslúcha Ho.

„Vyšiel som od Otca a prišiel som na svet; a znova opúšťam svet a idem k Otcovi“ (Jn 16:28).

Za kľúčový text Jánovho evanjelia sa všeobecne považuje Jn 20:30-31, ale hneď popri ňom by som uviedol tento verš. Syn zostúpil z večnosti na tento svet s jediným zámerom: vykúpiť človeka. Keď tú úlohu splnil, vrátil sa k Otcovi. Toto je hlavná téma Jánovho evanjelia. Vykreslil čierny obraz blížiaceho sa prenasledovania, ale uzatvára túto kapitolu víťazstvom.

Tento verš je väčší ako Betlehem; je širší ako vesmír. Siahla späť do večnosti, za hranice vesmíru až k Božiemu trónu. Potom spomína tých zopár chvíľ, ktoré strávil tu na zemi. Vyšiel z večnosti a do večnosti sa vracia.